

Dagboksanteckningar

Från den 44:e Höst-Öst-Resan 2011

(Absolut Osmanska Riket)

Ingress

Ska sanningen fram så blev det inte bestämt förrän i den allra sista sekunden att jag skulle åka med på denna min 30:e resa ut i Europa.

Men, när jag väl kom så långt att jag började "ladda" lite extra så åkte jag självklart på en skada i form av en "gubbvad" på Gotlands "Helg utan älg" bara några få dagar innan avresan. Denna vad gjorde sig till känna under hela resan, tyvärr. Men hur det än var så kom jag iväg!

Inte mindre än 154 personer var vi som någon gång satt i nån av bussarna under vägen. Lägg sedan till alla de svenskar och skandinaver som var i Istanbul för att tävla så kan man kalla detta för rena folkvandringen!

I texten kommer du att hitta en hel del klockslag, men jag inbillar mig att man lättare kan lokalisera sig med dessa inblandade. Här finns också en del limerickar inlindade, samt så finns även lite extra "kött på benen" från en del ställen vi passerat eller varit vid, allt inhämtat i korta ordalag från Goggle.

Vill också passa på att tacka alla våra fyra chaufförer Marlies och Ingemar Carlund, Håkan Fredriksson, (som tordes köra en gång till) och Ragnar Ekelund för fint rattande genom nästan hela dj-a Europa!!! Tusen tack!!!

Självklart STORT TACK även till Peo Bengtsson, Frode Konst och Bitte Bengtsson för utomordentligt jobb med att se till att vi kom fram till förbestämda orienteringsdestinationer samt mat -och sovplatser. TACK!!!

Resan startar NUUU!!!

Två bussar håller just nu på att varmköra utanför Ingemar Carlunds garage i Landvetter. En av dessa skulle komma tillbaka nästan på dagen 3 veckor senare efter 950 mils resande!

Följande länder besöktes antingen i buss eller i skog i nämnd ordning: Sverige, Danmark, Sverige, Tyskland, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Serbien, Bulgarien, Turkiet, Grekland, Makedonien, Albanien, Italien, San Marino, Monaco, Frankrike, Schweiz, Frankrike, Luxemburg, Tyskland, Danmark och Sverige.

Torsdag 27 oktober

Hasse och Tage inspirerar

Skutt upp ur sängen, klockan är 6.15! Sista packningen går igenom och så till bussen till Slussen från Gustavsberg som går kl. 8.52. Det är ganska molnigt, en typisk höstdag kan man säga.

Vi är sju stycken stockholmare som träffas på centralen för att äntra tåget mot Göteborg kl. 10.10. Egentligen skulle vi ha varit åtta, men Olle Öberg kunde tyvärr inte följa med.

RESA I SVERIGE

Fem minuter försenat kommer vi till Göteborg och slussas omedelbart iväg till väntande buss för vidare avfärd mot Helsingborg.

Under denna resa plockas en del andra resenärer upp, bland annat ett gäng gymnasieelever från Göteborg under ledning av Henrik Laas. Under den senare ljusa delen av dagen tittar även solen fram. Nya resenärer tillkommer.

Dags att åka färja ”Tyko Brahe” mellan Helsingborg och Helsingör kl. 16.45. En färd som tar 20 minuter eller lika långt som en kopp kaffe med macka.

LIMERICK

På resa till danska Vedbaek
Ett wienerbröd syntes helt väck
Man leta och fann
Att ej det försvann
Det återfanns i Raimos häck Marlies Carlund

DANMARK

Dags att tävla för första gången under resan, det ska bli nattorientering i Vedbaek i Danmark, som ligger på Själlands ostkust mellan Helsingör och Köpenhamn. Tävlningen startar kl. 18.45.

Varför denna tävling? Jo, någon (tyvärr vet jag inte vem) kom på denna idé efter att ha hört Hasse och Tage sjunga ”En torsdagskväll i Vedbaek” i någon av sina föreställningar. Självklart spelades den även både i och utanför bussen genom Christina Olssons försorg.

Det var tuff gropterräng, för att vara Danmark med ”bon” och utslagsgivande banor. Vi hade många vinnare i de olika klasserna givetvis. D21 Elin Månsson, H 21 Henrik Laas, H 20 Albin Petrén, D 16 Elin Classon, H 35 Roland Natanaelsson, D 55 Ulla Engelby, H 55 Ulf Palmér, D 65 Birgitta Johansson samt H 65 Lennart Bohman.

RESA I SVERIGE

Resan fortsätter mot Trelleborg över Öresundsbron kl. 20.45. Vi är på väg till Trelleborg för vidarebefordran med färjan ”Sassnitz” till just Sassnitz kl. 23.00.

När vi landar på kontinenten efter dåligt med sömn, är klockan 2.45, har det hunnit bli...

Fredag 28 oktober

Slovakisk polis, ingen kul prick precis!

RESA GENOM TYSKLAND

Sovning i bussen några timmar tills man vaknar någonstans i Tyskland kl. 6.30. Frukost mellan Berlin och Dresden kl. 7.15.

TJECKIEN

Därefter motorväg till Brno dit vi kommer kl. 14.30 efter att har upplevt ett tjeckiskt köande medelst med bil eller i buss mellan Prag och Brno.

Den planerade starten kl. 13.00 blev nu istället förskjuten till kl. 16.00. Vi har med andra ord haft 13 timmars bussresa hittills idag och vi har låååångt kvar.

Dagens tävling, utanför Skoup, var ganska tuff med några ordentliga stigningar, korta banan hade 105 meters stigning på 2,4 km för att ta ett exempel. Vinnare på de olika banorna blev Henrik Laas på långa, Ulf Palmér på mellan och Ronny Andersson på korta.

LIMERICK

I skogarna nära Brno
Hugo Isgren undrar vad som står på
Med kartan i hand
Är det här samma land
Jag springer en tävling ändå Marlies Carlund

LIMERICK

En snubbe på jakt i Brno
Efter kontroller svåra att få
Då kartan var wrong
Blev banan rätt lång
Men Hugo han lubba ändå Ingemar Carlund

Det vankas lunch, en lunch som serverades efter tävling och dusch, kl. 18.15!!! Maten bestod av köttbit på ”tjeckiskt vis”, knödeln och surkål. Blää... tyckte jag, godis tyckte andra!!!

RESA GENOM SLOVAKIEN

Vidare mot bussarna för att jaga vidare mot Ungern och Eger kl. 19.30. Efter en stund, strax efter gränsen mot Slovakien, blev vi stoppade av polis som påstod att vi inte betalat vägavgift! Jag är här osäker på om det gällde resa i Tjeckien eller Slovakien, men det borde vara det första alternativet. Polisen var dock slovakisk. Efter ytterligare palaver under en och en halv timme (!) skulle vi få böta 1500 euro, en summa som prutades ned till 700 euro. Ingemar Carlund påstår med bestämdhet att inget ställe fanns som sålde vägtullsavgift under vår färdväg.

Vi kom ifrån tullen kl. 0.05, och då vet alla att det är...

Lördag 29 oktober

Orientering i underjorden

UNGERN

Nytt oplanerat stopp vid 01-tiden! Den ”mindre lugna bussen” har gått sönder! Detta medförde att alla måste åka i vår buss, ”den lugna”, mot hotellet i Eger.

Vi kom fram till fyrstjärniga hotellet ”Villa Völgy” kl. 05.30. Några stannade uppe och väntade ut frukostöppnandet innan läggdags medans andra, de flesta, kröp ner i bingen några timmar, själv sov jag tre timmar innan frukost, som inmundigades kl. 9.45

Positivt är att tävlingen idag inte startar förrän på eftermiddagen och att solen skiner och det är 10 grader varmt.

Två kilometers promenad till storstaden Eger och TC. Eger är känt för vinet Egri, ett ”kraftigt” mörkrött vin ”tjurblod”, som du säkert smakat på hemma i Svedala.

Lite mer om Eger som ligger 11 mil från Budapest och har varit bebott ända från stenåldern. Eger var en viktig gränsstad på den osmanska tiden. Idag har staden 56.500 invånare.

Bykks nationalpark (2:a etappen) ligger i Tatrabergen, som är högsta delen av Karpaterna, högsta berget ligger dock i Slovakien.

Bikavér, eller ”tjurblod” som vinet som sagt kallas har även det sin historia.

År 1552 kunde 2000 tappra ungrare stå emot 100.000 turkar. Man drack mängder av vin för att få styrka. Turkarna flydde när man såg ungrarnas rödvinsfläckiga skägg. Man trodde att de druckit just tjurblod och tordes inte kriga.

Tävlingen i Eger är en 2-dagars, där ena etappen, dagens, är en stads-OL, medans den andra, i morgon, består av skogsterräng.

Dagens stads-OL bjöd på en mycket trevlig bana med flera ”bon”, orientering i underjorden, i ett gammalt vinlager, mitt i stan, och sedan ut i ljust igen. Som sagt väldigt annorlunda och roligt.

Promenad tillbaka till hotellet för dusch och senare middag kl. 19.00. I säng mycket tidigt av kända skäl.

Söndag 30 oktober

Ingen tävling, inte vanligt på höstöst

Frukost kl. 7.00, avresa kl.8.15 till etapp 2 av Egers 2-dagars. Det är 15 grader i solen så här på morgonkvisten och den före detta trasiga bussen är på plats igen, startklar!

Dagens tävling blev inte lik gårdagens på något vis. Det var tuff terräng i en nationalpark och ganska stenig botten. Några klasser, dock inte min, H 65, men väl H 70 hade det ännu jobbigare.

Många tävlande hade framgångar i stad och skog, vilket betydde segrar: Dessa var Louise Axelsson D 40, Torid Kvaal D 65, Sixten Sild H 45, Runo Johansson H 65, Roland Karlsson H 70 samt Peo Bengtsson H 75.

Håkan Mossberg, Gunnar Österbö, Elin Classon, Amelia Björklund, Ulla Engelby och Britt Forsell-Pirozzi erövrade silverplaketter i sina respektive klasser.

Sju resenärer blev dessutom bronsmedaljörer. Anders Björklund, Ulf Palmér, Göran Andersson, Raimo Salminen, Lena Persson, Maud Sundén och Lena Leandersson.

Vi ska nu mot Serbien och min buss, den utan pristagare startade resan kl. 12.15. På väg ner från berget, TC, fastnade bussen i en vägport, då bland annat antennen på taket försvann och numer "bor" bland de ungerska bergen.

Vår buss skulle dessutom plocka upp personer vid flygplatsen i Budapest och därifrån är det 17 mil till gränsen och Serbien. Vid den gränsstationen kommer årets första deltävling i gränspivocup att avgöras.

Tiden för denna gränspassering blev 34.43 minuter och det blev delad seger i tipset mellan Maud Sundén och Rune Carlsson. Fick även vid gränsen reda på att kvällens nattorientering i Zoran Milovanovics hemstad Smederevska Palanka är inställd.

SERBIEN

Direktfärd istället till middag och logi på "Balkan Highway Hotel" i Velika Plana, 11 km från Zorans stad, dit vi anlände kl. 21.15. Som namnet anger så bodde vi nära vägen, i bungalows, men det var dessbättre inget som störde, möjligen kylan på rummet.

På vägen dit efter det "inställda meddelandet" insmög sig snabbt en bussfest i programmet istället.

Tidigt i säng i vanlig ordning. Det har ju varit en ganska tuff resa hittills. Jag har inte noterat när buss 2 anlände men sent blev det för dom.

Måndag 31 oktober

"Grön och gropig" karta

Ingen frukost. Istället mot orientering 30 minuter bort, till "grön" karta och med många gropar som kontroller. Man kan väl med lätthet påstå att man sprungit på bättre kartor än denna. Tävlingen avgjordes dock i solsken!

Vinnare fanns det dock och dessa var Henrik Laas på långa, Frida Brogren på mellan och Ronny Andersson på den korta banan.

Efter frukost kl. 10.30 var det så avresa mot Bulgarien kl. 11.30. Dagens resa kommer så småningom att avslutas i staden Primorsko vid Svarta Havet.

Vi stannade till i tullen mot Bulgarien ett tag kl. 15.10, eller rättare sagt, vi stannade i exakt 34 minuter och 57 sekunder, 14 sekunders skillnad mot gårdagen vid infärd till Serbien. Vinnare blev Roy Fransson.

BULGARIEN

Vi kör en del fel i Sofia när vi letar efter vårt lunchställe, men till sist dyker det upp i den stora stadens utkanter.

Vidare efter "lunch" på "Pizza Niagara", bestående av pizza, kött, spenat och grönsaker, åker vi vidare kl. 19.30 mot Svarta Havskusten, beräknad ankomst ca kl. 01-02.

Vi kommer till hotell "Perla Beach 2" i Primorsko runt kl. 1.00. I säng efter en macka kl. 1.20 efter ytterligare en jobbig resdag. Men snart är vi i Istanbul och då får vi vila!

Primorsko är bulgarernas favoritställe när det gäller bad och semester. Två stora sandstränder och massor av hotell finns. Det finns billiga resor med dito uppehålle från Sverige.

Tisdag 1 november

Bo i kappsäck, fast mindre?

Första start kl. 7.30 för sprintorientering i sanddyner. Det är soligt och kanonväder och upp emot 25 grader i solen, minst.

Jag skrev på min karta att det inte var någon idé att rita in sin löpväg, det var ju bara att följa strecket hela banan. På mellanbanan hade en tävlande en banlängd på 2400 meter och när han kom till mål visade GPS:en att han sprungit 2380 meter.

Tyvärr så fick vi inga resultat från arrangörerna från tävlingen. Man tyckte att vi var dåliga på att passa deras uppgjorda startlista, så man hämnades genom att inte bry sig om oss och våra tider.

Frukost och sedan avfärd kl. 9.15 till tävling 2 denna dag, som avgörs på en karta från EM 2010. Lite grönfärgad karta och skaplig kupering. 80 meter på korta banans 2,3 km.

Nu fick vi dessutom resultat och vinnare blev Sixten Sild på långa, Carl-Henry Andersson på mellan och Ronny Andersson på den korta banan. Dusch och lunch. Några gick ner till havet och badade och så iväg mot nya mål i den härliga höstsolen kl. 13.45.

Vi har problem med en av bussarna igen. Den läcker diesel och det är inte speciellt kul, men vi skall väl ta oss till Istanbul i alla fall och dit är det 33 mil från hotellet.

LIMERICK

Ett glatt gäng tog sikte på Istanbul
Reste för orienteringens skull
Trots bränsle som läckte
Och tid som ej räckte
Var bussarna ständigt på rull Marlies Carlund

Efter vägen körde vi ikapp en fårherde inne i en by. Det gick i maklig takt med skocken och rätt som det var så skingrades fårhjorden på så sätt att hälften gick hem till sitt till vänster och resten gick till sitt mot höger.

TURKIET

Dieselläckaget fortsätter. Efter gränsen var vi dessutom tvungna att köra mindre vägar eftersom den största var stängd, varför vet vi inte.

Vi kom iväg från tullen kl. 18.30 efter att ha tillbringat 1.52.59 i gränspivocuptävlingen. Vinnare blev chauffören själv, Ingemar Carlund.

Framme vid hotell "Orka Royal" lagom till middagen kl. 23.30 (!).

När rummen skulle fördelas visade det sig att vi skulle bo 3 personer, 2 sängar plus en extrasäng och med all vår packning i fyra nätter på 9-10 kvadratmeter (!!!). Det går bara inte! Jag jagade rum till kl. 1.30 och blev lovad ett nytt rum efter kl. 11.00 nästkommande dag!

Onsdag 2 november

Hot lönar sig!

Frukost och avfärd till Istanbul 5-dagars, etapp 1, kl. 7.45, tidigt men vi ska ju igenom en hårt trafikerad stad också.

Det lär bli tuffa banor idag på den första etappen och det blev det verkligen. Mina dåliga knän och min nyförvärvade "gubbvad" gjorde att jag tog min "mats ur skolan" på ett tidigt stadium på banan. På mina 4400 meter bjöds det på 200 meters stigning.

TC var förresten vid en urgammal akvedukt uppe i en nationalpark som heter "Belgradskogen". Fråga mig inte varför den heter så.

Akvedukten heter "Valide Bendi" och byggdes 1796 och ligger mitt inne i "Belgradeskogens" Nationalpark. Det finns för övrigt fler akvedukter i området.

Vinnare på etapp 1 blev Henrik Laas H 21E, Sixten Sild H 45, Roland Karlsson H 70, Fritjof Axelsson H 14, Elin Månsson D 21 E, Lena Leandersson D 65 samt Hilda Axelsson D 10.

Försökte vid hemkomsten till hotellet att byta rum, men tji! Även personalen var förstas utbytt sedan gårdagen och dom hade ingen aaaaning om att jag blivit lovad nytt rum. Det fanns inga! Jag hotade med att bo i korridoren eftersom man bara kan bo två personer i vårt rum i 3 nätter till. Fem minuter senare kommer en ansvarig upp till vår korridor med nyckel till ett större rum! Skam den som ger sig, men jag tycker att det var **SKANDAL**, stor **SKANDAL** att låta oss bo så trångt. Man ska också veta att rummen var väldigt dyra och då menar jag **DYRA!!!**

Föredrag på hotellet på svenska om Istanbul och sedan ute i "gamla stan" för en bra middag och hemma igen kl. 20.30. Tidig sovning, man måste försöka ta igen lite av de förlorade sömnen sedan tidigare.

Torsdag 3 november

Legendarmöte med "magdansörer"

Frukost kl. 7.15. Promenad till hamnen för en 65 minuters lång båtresa ut på Marmarasjön till Heybeliada, en av Princeöarna, där dagens etapp, den andra, skall avgöras. Promenad från båten till andra sidan ön, där TC var beläget. Lite regn under båtresan och i luften när man kom i land och som senare avtog och slutade.

Det var mycket upp och ner och 40 % stadsorientering, med andra ord tufft, men roligt. Två höga berg var vad ön egentligen bestod av och med bostäder där emellan.

Ön har en omkrets på 10 kilometer och på vintern bor det 4000 personer där och som ökar till 30.000 på sommartid. Författare och konstnärer har tagit sin tillflykt hit från Istanbuls stök och støj. Det finns även en ortodox prästskola på ön.

Några löpare blev tyvärr hundbitna under tävlingen, förmodligen av samma hund. I övrigt fanns det gott om både hundar och katter, men däremot inte så många bilar eftersom det var förbjudet för privatbilar. Alla hundar var trots incidenterna märkta, men lösa. Och katter bits inte, eller?

Efter tävlingen sågs folk bada i havet för det var åtminstone 20 grader, på land alltså!

Våra vinnare på etappen var Sixten Sild H 45, Rune Carlsson H 70, Hilda Axelsson D 10, Amelia Björklund D 21 E, Louise Axelsson D 45, Jane Johansson D 50 och Kari Timenes-Laugen D 65.

Sista båten hem gick kl. 17.05 och innan dess togs en öl på restaurang inne vid hamnen. På rummet kl. 18.10 och sedan dusch och ombyte innan legendarmötet, som tog sin början kl. 18.00. Många kom givetvis för sent och eftersom jag skulle vara ordförande för mötet så började man med eventuella intagningsprov istället.

Så ner till hamnen igen för ny båtresa, denna gång med legendarmiddag. Båten åkte ut och stannade precis under Bosporenbron för att sedan vända hemåt i lagom tid.

Nio nya legendarer blev invalda och eftersom jag var ordförande för dagen så höll jag även i utdelningen av tröjor till dessa.

Ett underbart och bejublat uppträdande bjöds vi på av Anders Björklund och Ulf Palmér som dansade en magdans under publikens enorma bifall.

LIMERICK

En utflykt som gick på Bosporen
Två gossar visade låren
Men magdans i slöja
I bh utan tröja
Två nya i legendarkåren

Marlies Carlund

Hemma på rummet igen kl. 22.30 och sedan i säng runt midnatt.

Fredag 4 november

Inomhus-OL i "Grand Bazaar"

Upp som vanligt kl. 6.30, frukost kl. 7.00, mot etapp 3 kl. 8.00. Det är mulet ute, men vi klarar oss nog från regn, vilket vi också gjorde.

Tillbaka igen till "Belgradeskogen", nu till "Kurtkemer".

Tuffa banor, men inte lika mycket nedsatt löpbarhet som under etapp 1. Ganska svår att se kartan så 7.500-del hade varit att föredra, precis som under etapp 1 för övrigt.

Idag var det World Rankingtävling och det var ju bra för både Elin Månsson och Henrik Laas som vann respektive elitklasser. Pengar och rankingpoäng strömmade in.

Övriga vinnare var Sixten Sild H 45, Per Magnusson H 50, Roland Karlsson H 70, Hilda Axelsson D 10, och Kari Timenes-Laugen D 65.

Hemma igen runt kl. 14.45. Dags för vila och mat innan kvällens löpning, dagens andra. Tävlingen, etapp 4, kommer att avgöras inomhus i "Grand Bazaar". Själv startar jag kl. 22.13.

Måste skriva något om att när bussen kommer tillbaka på eftermiddagarna är det alltid fullt på den lilla parkering som finns i anslutning till vårt hotell. Då är det så fuffigt ordnat att de chaufförer som parkerar där vår buss ska stå är tvungna att lämna sina bilnycklar till parkeringsvakten, så att han kan flytta undan bilarna när bussen kommer.

Måste ner till järnvägsstationen och titta om något "Orientexpresståg" stod inne! Men självklart inte!

Maten på eftermiddagen avåts på en fiskrestaurang, som serverade en superb fiskgryta.

Snart dags att bege sig, per fots till basaren, för att konstatera att starten var förskjuten med 20 minuter. Gjorde två stora bommar, mest på grund av att trapporna till övervåningarna inte fanns där jag ville ha dem.

"Grand Bazaar" består av minst 58 gator och har över 4000 affärer. Den invigdes 1461 och är ett otroligt känt och besökt turistmål.

Vinnare i kväll var Bengt Bergman H 65, Roland Karlsson H 70, Hilda Axelsson D 10, Louise Axelsson D 40, Marie-Louise Lundgren D 50 och Britt Forsell-Pirozzi D 65.

Hemma igen på rummet kl. 0.00 och hörde om kaos i Grekland med demonstrationer. Frågan är kommer vi in i Grekland i morgon eftermiddag eller kväll?

En öl och en banan fick avsluta kvällen innan sängen hittades kl. 0.30.

I natt är det sista natten och man vaknar åter i morgon bitti kl. 5.30 till "gaphalsen", det vill säga böneutroparen i Minareten. Jag tror för övrigt att utropet är inspelat numer.

Lördag 5 november

”Minaretsutropargaphalsen”

Sedvanlig uppstigning kl. 6.30, men innan dess har utroparen gjort sitt kl. 5.30 förstås.
Frukost kl. 7.00.

Etapp 5 idag, består av en parkorientering en dryg kilometers promenad från hotellet. Det är kanonväder, inte ett moln på himlen och 25 grader, i skuggan alltså!

Ganska lätt stads-OL, men jag hade ändå 65 meters stigning på 2900 meter. Det fanns även en del ”japanska grönområden” ute på stan, det vill säga turister.

Vi sprang i ”Sultanahmetparken”, den mest kända, där alla andra sevärdheter finns i närheten, ”Topkapi” och ”Hagia Sofia” för att ta några exempel.

Vinnarna på denna etapp var följande: Lars Karlsson H 45, Ulf Palmér H 55, Gunnar Österbö H 70, Hilda Axelsson D 10, Ulla Engelby D 55 och Torid Kvaal D 65.

Sammanlagda vinnare på Istanbul 5-dagars blev: Hilda Axelsson D 10, Louise Axelsson D 40, Torid Kvaal D 65, Inga-Lill Wikingsson D 70, Sixten Sild H 45, Per Magnusson H 50, Roland Karlsson H 70 samt sist men inte minst de båda elitsegrarna Elin Månsson i D 21 E och Henrik Laas i H 21E.

Inpackning och en liten nätt 70-milafärd mot Grekland. Det ryktas som sagt om kaos, tullarna kan ju vara stängda på grund av strejk? Det visade sig senare att det inte var några som helst problem för oss under hela vår tvådagars vistelse där.

Vi kom iväg ”redan” kl. 14.00 och en sak kan man konstatera att Istanbul är stort, mycket stort och folkmängden växer så det knakar. Om en inte alldeles för lång framtid är staden en av världens största.

Vi reser många mil efter havet, både i Turkiet och i Grekland. Det är många tjugiga vyer som uppenbarar sig. Dessutom är bussen fylld av skönsång från Trond Rønneberg och Per Magnusson.

Vi är framme vid tullen kl. 17.45 och åker därifrån 82 minuter senare. Vinnare i gränspivocupen blev Elin Classon.

GREKLAND

Motorväg med få bilar, är alla människor på demonstration måntro? Det går alltså som ”sjutton” att ta sig till Saloniki, eller rättare sagt till Nea Kalikratia, som ligger 35 kilometer från staden, det är en badort med Egeiska havet precis utanför hotellknuten på vårt boende ”Hotel Alkionys”.

Vi är framme precis vid midnatt och då intas middag i form av buffé, för att avslutas med sovning kl. 1.30 efter 10 timmar i bussen.

Söndag 6 november

”Muppet Show”

Frukost kl. 8.00, mot nya mål kl. 9.00. Vi ser, nu i morgonljus Egeiska Havet, som ligger väldigt nära och inbjuder till ganska varma bad. Det är just nu 15 grader och det blir nog en bra dag. Tyvärr är det också så att många börjar att känna sig ”risiga” i bussen.

Under färden hittar man efter vägen många olivlundar på väg mot tävlingsplatsen.

Lite av ”Muppet Show” blev det med flera felställda kontroller, 3:an riktigt mycket fel! Man ska inte klandra arrangörerna, dom har säkert gjort så gott de kunnat, men Grekland verkar över huvudtaget inte så där överförtjusta av orientering och ej heller kartritning, enligt mitt sätt att se det hela.

Vinnare blev i alla fall följande tre personer: Långa Per Magnusson, mellan Claes Nideborn samt korta Hilda Axelsson.

Trevligt blev det på TC:s restaurang. Detta ställe måste vara ett myckert populärt sommartid eftersom det var ett 50-tal besökare – utom vi – så här års. Katterna som strök runt borden åt både Chips och Pommes Frites.

Hem kl. 15.30, utan sightseeing för min del, istället jakt efter öppen affär, det fick bli min sightseeing. Mötte resenärer som var på väg till havet för att svalka sig. Om det var i vattnet eller med det medhavda vinet vet jag ej! Kanske båda?

Dusch och lite vila innan middag – äter en överdådig buffé kl. 19.00.

I skogen idag sågs en del ryttare och i dammen vid TC sågs en hel del simfåglar i olika färger som man inte ser hemma hos oss.

Till rummet redan kl. 20.30 för avkoppling och sedan tidig sovning, igen!

Måndag 7 november

Vi bör läsa sprintreglerna!

Vardag igen och upp kl. 6.00, frukost kl. 6.30 och avresa mot dagens första tävling, den andra i Grekland kl. 7.15. Det är blåsigt och kallt och vi åker högt upp och landar på samma ställe som vi varit på två gånger tidigare. Relativt tuffa banor, bökgig terräng och dålig karta.

När jag kom hem tittade jag i mina kartpärmar och såg att banan jag skulle ha sprungit – jag stod över – innehöll samma kontroller som senast, 2002.

Vann gjorde Per Magnusson på långa, Lennart Strandberg på mellan och Carl-Henry Andersson på korta banan.

Mot Makedonien och ny gräns kl. 11.40. Det var faktiskt skönt att komma in i bussen. Det var nämligen mycket blåsigt och råkallt. Tullen tog 1.12.14 och det blev för andra gången i denna buss delad seger, nu mellan Marie-Louise Lundgren och Are Eriksen.

MAKEDONIEN

En av våra resenärer hade inte giltigt visum till Makedonien och fick snällt stanna kvar för att fixa till detta och istället åka direkt till Albanien.

Vi andra åker nu mot Prilep för sprintorientering i utkanten av staden. Det kom även lite regn under loppet faktiskt!

Som alla vet så finns speciella sprintregler i vår sport. Så det är lite trist att folk inte respekterar att man inte får springa genom helsvart markering, även om det fanns en öppen grind samt att springa över ”gammal sådd”.

Vinnare blev Ulf Palmér på långa, Fritiof Axelsson mellan och Maud Sundén på korta banan.

Vi åker nu mot Krusevo, Makedoniens högst belägna stad, 1250 meter över havet kl. 16.30 för dusch, mat och sova. Framme kl. 17.45 efter lite letande - eller rättare sagt felåkning, trots guide – till vårt 4-stjärniga hotell ”Montana Palas”.

Krusevo har 5.500 invånare. Försökte bli den första republiken på Balkan den 2 augusti 1903, då man vågade förklara sig självständiga samt frigöra sig från det Osmanska riket. 10 dagar senare skickade turkarna dit 15.000 soldater som tog tillbaka staden och upplöste republiken.

Middag kl. 19.00, en härlig 3-rätters satt på sin plats, nedsköljd av bland annat några små Ouzodrycker.

Det är dimmigt och nästan nollgradigt ute så det är inte att tänka på någon promenad, det är sängen som hägrar.

Tisdag 8 november

Krusevo, en härlig stad

Tävling från kl. 8.00, därefter frukost. Staden Krusevo ligger på en sluttning med en dal som går rätt igenom staden. Vi bor på andra sidan så att säga. För att komma till tävlingsplatsen måste vi alltså gå neråt och sedan uppåt igen, låter det krångligt, okey, men jag tror att alla förstår.

Tyvärr var arrangörerna inte klara med sina utsättningar när vi kom till starten, så 1 timmes försening är det som gäller. Kort och rolig sprint-OI i den ”sluttande” staden med en del stigning. Några av Sport Ident-enheterna fungerade inte och många stämplade ej heller vid dessa kontroller med befintlig stiftklämma. Det var i alla fall en väldigt rolig och annorlunda tävling! Kartan såg för övrigt ut som ett människohuvud med inälvor. Alltså från insidan.

Vinnare på morgonen blev Hilda Axelsson på korta, Claes Nideborn på mellan och Frode Konst på den långa banan.

Dimman ligger tät över bergen, men helt plötsligt så skingrar sig densamma och det blir en vidunderlig utsikt från hotellfönstret. Och nu några minuter senare har dimman gjort sitt intåg igen. 75-80 % anammade sightseeing i staden efter lunch, dock ej undertecknad.

Hoppade över eftermiddagstävlingen i den tro att det skulle bli jobbigt för mina knän. Ny promenad för de tävlande genom staden igen till TC.

Det blev inte så jobbigt, hade kunnat ställa upp. Kartan var sedan i somras och sydeuropeiska mästerskapen. Korta banan var H 14 och korta banan i morse var H 12.

Vinnare på eftermiddagen blev S O Larsson på korta, Gunnar Österbö på mellan och Sixten Sild på långa banan.

Välbehövlig vila innan middagen med prisutdelning dagen till ära. En härlig stämning infann sig. I säng kl. 22.30. Några Ouzo slank också programenligt ner.

Onsdag 9 november

OL i Albanien, nu på en riktig karta

Tidigt uppstigande kl.5.50, frukost kl. 6.00 och avresa mot Albanien – 25 mil plus gräns kl. 6.45 förhoppningsvis. Rätt tid blev kl. 6.50 och det är mycket bra. Tiderna har överhuvudtaget passats mycket bra under resan. Positivt!!!

Äntligen, tredje gången gillt, får man se ”ingång” till Albanien i dagsljus. Det har alltid varit natt tidigare resor. Men inte nu, det är en skön och solig morgon. Kl. 9.00 kom vi till tullen och runt kl. 10.15 åkte vi därifrån. Ingvar Braaten vann gränspivon på tiden 1.17.20. Nämnas skall att vi passerar den sevärdade Ohridsjön – Frodes älsklingsjö – innan gränsen. Tyvärr Frode hade vi inte tid att stanna!

ALBANIEN

Albanien är definitivt inte platt. Det visade sig på väg till Tirana. Ganska många serpentiner lades bakom oss. Stannade för att inhandla frukt och fikon uppe på en serpentin och vi klättrar vidare både uppåt och bromsar oss nerför. Såg vid ett tillfälle genom bussfönstret EN BJÖRN instängd i en inhängnad. Vägen till Tirana var definitivt jobbig!!!

År 2011 hade Tirana 421.200 invånare och man ökar hela tiden. Staden har varit bebodd sedan antiken, men den nuvarande staden grundades 1614 av en Ottomansk general. Tirana har bara varit huvudstad sedan 1920. Durres var det tidigare. Samma Durres som vi åker båt ifrån senare idag.

Är BÅDE Makedonien och Albanien fattiga länder? Svaret är att Albanien absolut inte är det, åtminstone är ungdomarna inte det. Skoleleverna gick precis som hemma i Sverige och tittade rakt mer i en I-Pood, ingen skillnad alltså.

Tävling i en park i Tirana i anslutning till ”Lake Tirana”, där massor av folk promenerade eller joggade. Vi är på samma ställe som 2002, med den skillnaden att nu fanns det en bra karta och hade man sagt det för 11 år sedan hade man framfarit med lögn. Själv försökte jag springa för första gången under resan. Nämnas skall att vi själva satte ut och tog in enheterna och kontrollerna.

Vinnare blev Ronny Andersson på korta, Fritiof Axelsson på mellan och Sixten Sild på långa banan.

Middag på en jättestor restaurang mitt inne i ett industriområde. Lokalen tog säkert 500 gäster, så gott om plats blev det eftersom vi bara är 120 stycken. Maten som bars in undan för undan hade säkert räckt till 120 personer till.

Framme vid färjeläget i Durres kl. 19.50, båten till Italien och Bari går kl. 23.00. Sitter just nu i bussen och väntar, klockan är 20.15.

Går ombord på "Bari" i god tid. Någon öl slinker ner och så går båten kl. 23.15.

Torsdag 10 november

Svår Natt-ol i pittoresk småstad

Det var alldeles för varmt i hytten så jag gick upp och ut ur densamma redan kl. 4.45. Vi hade fått uppgift om att vi skulle anlända till Bari kl. 7.00, detta var fel 8.00 var rätt tidpunkt.

ITALIEN

Tullproceduren gick snabbt tack vare svensk-norrmannen Ingemar Jansson-Haverstads rådigast ingripande med "EU-fil". Hade vi stått kvar i den lokala albanska kön hade det säkert tagit 2 timmar. Jag vet inte om Ingemar är svensk medborgare, men han bor i alla fall i Norge, alltså utanför EU!

Frukost i bussen eftersom inget fanns att köpa på båten på morgonkulan. På väg mot Garganohalvön, 25 mil norrut, kl. 9.00. Miltals av olivodlingar efter vägen.

Garganohalvön är en bergig halvö men dramatisk kustlinje byggd av kalksten. Högsta punkten är "Monte Calvo", 1056 meter över havet.

Uppe vid TC, 800 meter över havet, har det regnat ordentligt och gör så under hela loppet dessutom. Tävlingen avgörs i "negativ" terräng, det vill säga gropterräng. Kartan var sådär och kändes mer som 1:15.000 än 1:10.000 som det troligen var. Tävlingen avgjordes med touchekontroller.

Vinnare i regnet blev Torill Svendsen på korta, Bengt Salomonsson på mellan minus, Rune Carlsson på mellan plus samt Gunnar Österbö på långa.

Kl. är 15.00 och vi väntar på att åka till sen lunch och incheckning på hotell "Pietre Nere" i Gargano.

På kvällen avgjordes en svår, mycket svår stadsorientering, i den lilla staden Vico Del Gargano, som låg på en sluttning. Någon påstod att korta banan var den svåraste! Självt bommade jag massor, så det var med all säkerhet rätt! En gång på banan stötte jag ihop med en morrande hund i en trappa, vid en husknut. Jag hajade till men kom strax underfund med att det inte var mig den morrade åt utan min följeslagare, en annan hund.

Vinnare under "kvällspasset" var Annika Björk på långa, Claes Nideborn på mellan och Ronny Andersson på den korta banan.

LIMERICK

En nattsprintare i Vica del Garganos gränder
Har orienterat i massor av främmande länder
I branta trappor han måste klättra
Resultatet det vill han ju gärna förbättra
Snurrig av öl eller vin – det är sånt som händer Anders Björklund

Dusch, telefonsamtal hem, middag med ”pastaparty” kl. 21.30. Det blev en hejdundrande måltid och fest med bland annat dans och påspädning av vin. I säng kl. 0.05.

Fredag 11 november

”Ettans” dag

Frukost kl. 6.00, avresa kl. 7.05. Vi skall åka 40 mil för att komma till San Marino för tävling. Det är 15 grader och växlande molnighet.

Åter var farbror polisen framme. Denna gång blev vi stoppade under vägen och fick betala c:a 50 euro bara för att en rem till skidskåpet längst bak dolde en del av nummerplåten. Har ni hört något så erbarmligt dumt. Jaga bovar och banditer istället för f-n!

Någon kom på – tror det var Amelia Björklund – att när vi stod stilla passerades en mängd ettor nämligen År 2011, Månad 11, Dag 11, Klockan 11.11.11.

SAN MARINO

Kommer till San Marino i ”tjocka” eller dimma med en vanligare ord. Tävling på samma karta som 2008, men nu mer upp och ner. Då var det bara nerför.

Vinnare denna dag var Ulf Palmér på långa, Even Jahnsen på mellan och Ove-Gunnar Jacobsen på den korta banan.

San Marino ligger på berget Monte Titanus sluttningar och är ett bergigt land. Endast 17 % är brukbar jord.

San Marino blev självständigt 1631 och har idag 29.000 invånare varav 4.500 bor i huvudstaden. De flesta är sanmariner men det finns även en italiensk minoritet.

LIMERICK

En orienterande turist i San Marinos tjocka
Undvek skickligt att med konkurrenterna krocka
Vanliga turister sågs gapande fråga
Hur snabb kan han bli? Vilken förmåga
Kanske kan han fler inbyggare till orienteringssporten locka Anders Björklund

LIMERICK

En orienterare löpte idag i San Marino-republiken
Han hade i förväg noggrant studerat taktiken
Trots detta han missade och slant
Hade inte fattat att terrängen var så brant
Så slutresultatet gjorde honom förgrymmad och besviken Anders Björklund

Sen lunch i vanlig ordning och så iväg mot Venedig kl. 17.15. Synd på dimman!!!

Snabb förflyttning till Venedig. Framme vid välkända hotell "Lugano" i Mestre redan kl. 21.10. En liten sväng upp till järnvägsstationen och Mc Donalds innan sängdags kl. 23.00.

Lördag 12 november

Lugn dag i Italiens "Clou"

Vaknar till sol, sol, sol, men bara ett 5-tal varmgrader. Det blir varmare, var så säker. Frukosten kl. 7.00 var ovanligt bra för att vara italiensk. Sanningen är väl egentligen den att man är tvungen att anpassa sig efter alla turister som kommer till Venedig. En italienare äter ju sällan frukost.

Tar oss in medelst tåg, Claes Nideborn och jag, kl. 11.00 till staden för att strosa omkring lite och för att sedan starta lördagstävlingen från kl. 13.30. Lätta banor i park, egentligen väldigt intetsägande inför morgondagens race i staden.

Promenad både till TC och tillbaka till järnvägsstationen, det blir drygt 2 timmars promenad och man tar det lugnt i de "japanska grönområdena".

Bästa resultat i dag på (tränings)tävlingen nådde Ulla Engelby på Women Short med en 4:e-plats. De flesta tog det som sagt väldigt lugnt.

Efter dusch på rummet iväg ut för mat. Det fanns gott om orienterare på restaurangen i Marghera, både kända och okända.

Hemma igen på hotellrummet för sovning kl. 23.15, det blir ju tidigt i morgon med avgång till tåget kl. 7.00 Min start är nämligen redan kl. 9.07.

Jag tänker inte skriva så mycket om Venedig, de flesta var ju där både på lördagen och på söndagen.

Men jag hoppas att alla hann se Dogepalatset,, San Marcoplatzen, Suckarnas Bro, Rialtobron och så ett otal gondoler och "japanska grönområden".

Om inte så är det bara att åka tillbaka igen – snarast, innan staden sjunker.

Den mest kände Venedigbon är väl Marco Polo, som kom härifrån och som avslutade sina dagar i staden år 1324.

Söndag 13 november

Man springer 9 km på en 5-km-bana

Solen skiner, plus 7-8 grader. Framemot lunch väntas 15-20 grader och fortfarande strålande sol. Tåg till Santa Lucia, som järnvägsstationen heter. Promenad igen till TC, 40 minuter.

Årets H 65-bana är 4900 meter blev en löplängd på 8900 meter, inklusive bommar, som dock inte var så stora. Banan däremot var inte lika bra som 2010 då vi hade den bästa någonsin.

Också lite lättare orientering än vanligt speciellt i slutet av banan.

Bra placeringar i denna ”mastodonttävling”. Segrade gjorde Peo Bengtsson i H 75 och Torid Kvaal i D 65. 2:a-placerade blev Bengt Bergman i H 65, Roland Karlsson i H 70 och Kari Timenes-Laugen i D 70. Brons till Ulf Palmér i H 55, Anders Berglund i H 65 och Inga-Lill Wikingsson i D 70.

Under promenaden hemåt intogs pizza och Weissbeer på en uteservering. Tåg runt kl. 13.30 och avresa mot Monaco i buss, 53 mil bort, som påbörjades kl. 15.10, och då är vi 40 minuter sena mot tänkt starttid. Det lär bli måndag innan vi är framme.

Middagsuppehåll efter motorvägen i Italien och framme på lyxhotellet ”Columbus” i Monaco kl. 23.45, alltså före midnatt. I säng kl. 0.15 och det är 15 grader varmt.

Måndag 14 november

Monacos arbetare gillar inte muggpapper

MONACO

Det är solsken och minst 20 grader varmt. Orientering på morgonen i en park i anslutning till hotellet mellan kl. 7.20 och 8.00. Kontrollerna var utmärkta med muggpapper och så var det touche-OL igen. Monaco är ju ett nytt land för samtliga startande så det gäller att ta vara på chansen.

Parken vi sprang eller gick i heter ”Princes Grace”, som sagt precis utanför hotellentrén, med start inne i vestibulen. De nitiska parkarbetarna gillade dock inte vårt tilltag och slet ner våra kontrollmuggpapper och skrek om att vi inte fick beträda gräsmattorna. Om ni visste vad rätt dom hade!

Därefter en suverän frukost, vi bor ju på lyxhotell som avrundades med en promenad på stan. Man åkte både hiss och rulltrappa för att ta sig mellan etagererna och gatorna, för att inte tala om att hamnen och dess båtar, som var något av det ”grövsta” men sett.

Monaco har styrts av familjen Grimaldi sedan 1297. Det är världens näst minsta stat och har 32.000 invånare på en yta av knappt 2 kvadratkilometer. Det gör i sin tur att det är världens tätast befolkade land. Vilken som är den minsta staten? Vatikanen!

Pernilla Wiberg var även hon synlig i stan under shopping.

Man kan inte annat än att säga att Monaco och Monte Carlo var väldigt speciellt!

LIMERICK

Intill Monacos bergiga trapper

En orientering med kontroller av papper

Med en näsa som rann

Tog han sitt hundrade land

Peo är verkligen tapper

Marlies Carlund

LIMERICK

I Monaco vakterna gå

Så ni ej det gröna kan nå

Är du tom i bollen?

Jag ser ju kontrollen

Jag springer för fasen ändå

Ingemar Carlund

Vidare västerut c:a 5 mil mot tävling kl. 10.45. En tävling lagd av Anders Buhré från Nybro OK och som avgjordes utanför Nice. Banorna var lagda enligt skid-ol-karaktär eftersom det var oframkomligt i den gröna skogen på vissa ställen.

Mycket bra dusch vid idrottsplats och solande utanför i den fortfarande 20-gradiga värmen. Vinnare var idag Sixten Sild på långa, Lennart Strandberg på mellan och Ronny Andersson på korta banan.

Innan vi reste vidare bjöd Peo Bengtsson samtliga hugade spekulanter på vin eftersom Monaco var hans 100:e orienteringsland!!!

Ett gruppfoto togs också på oss som är kvar på resan.

Mot nya mål, med lunch efter vägen, till Annecy, 55 mil bort. Det var dags för bussfest innan vi checkade in på välkända hotellkedjan "Ibis". Framme lagom till middag kl. 22.00. I säng kl. 23.15.

Tisdag 15 november

Orientering bland kärnforskare

Hoppar av dagens första tuffa race och jag lär troligen inte vara ensam om att inte åka och kuta kl. 7.00. Redan nu berättas att vinnarna blev Sixten Sild på långa, Elin Månsson på mellan och S O Larsson på den korta banan.

Tittar ut kl. 7.45 och ser att det är som vanligt de senaste dagarna det vill säga soligt, men ganska kallt.

De som åkte och sprang beräknas vara hemma igen kl. 10.00, så det är god tid till att äta frukost i lugn och ro. Och som jag trodde, en hel del är hemma.

Avresa mot Geneve kl. 11.15. På eftermiddagen väntar sprint där inne på CERN:s område, som ligger precis innanför den schweiziska gränsen.

SCHWEIZ

Som sagt sprintorientering på en trevlig karta med utslagsgivande banor.

Vinnare blev Sixten Sild på långa, Torid Kvaal på mellan och Ronny Andersson på den korta banan.

Lunch sedan i ett enormt stort lunchrum där man strängt taget kunde välja på allt som fanns, även vin eller starköl, för de som tarvade dessa drycker. Det var massor av folk i rörelse under denna lunch, både inne och utanför lunchrummet.

CERN har 2600 heltidsanställda och av dessa är 800 forskare och ingenjörer. Tacka tusan för att det var fullt i lunchrummet.

Den som anodnade allt för oss var svensken Lennart Jirdén som arbetat här under ett 30-tal år. CERN betyder för övrigt att det är världens största fysiklaboratorium, europeiska organisationen för kärnforskning.

Mot Luxemburg kl. 16.20, det kommer att bli sent...igen!

RESA GENOM FRANKRIKE

Under färden stannade vi för att äta i Frankrike kl. 21.00 och där fanns ingen varm mat att inmundiga.

Fortsatte till Luxemburg citys vandrarhem, där vi skall bo, och dit vi ankom kl. 0.30. Minus 2 grader och frost på de parkerade bilarna.

Onsdag 16 november

Stå på mot Nordsjön, tack!

LUXEMBURG

Frukost kl. 6.30 och avresa kl. 9.00. Det är mörkt så man ser inte himlen, men det känns kallt. Vi ska till tävling på karta vi sprungit på minst 2 gånger tidigare, kanske fler.

Vinnare denna sista tävling blev på långa banan Sixten Sild, på korta Ronny Andersson och på mellanbanan vann Geir Holm-Gundersen.

Många människor tränade på stigarna runt om där vi befann oss. Tre svenska tjejer, boende i Luxemburg joggade vid vårt TC. Fick anledning att tala med dem. Många svenskar jobbar i Luxemburg fick jag veta. Vilka då, skattesmitare eller?

Det är som sagt ganska kyligt, fuktigt och rått. När vi reser mot Tyskland får vi också stifta bekantskap med den första frosten. Kl. 10.55 passerar vi in i Tyskland.

RESA GENOM TYSKLAND

Vid 12-tiden kom så solen!

Det är nu långt till Puttgarten, men vi bör hinna i tid till färjan, som går kl. 20.15. Vädret fortsätter att vara strålande. Av STAU= köer, har vi inte sett några, hittills!!!

Efter ett fantastiskt rattande av Carlund x 2 kom vi till Puttgarten kl. 20.30 och reste med "Schleswig Holstein" kl. 20.45 – 21.35. Vi får nu möjligheten att avtacka Carlundarna med "rödtjut" för utomordentligt körande, speciellt de 950 senaste milerna!!!

RESA GENOM DANMARK

Vi kommer till Köpenhamn Kl. 23.25 och till Malmö via bron kl. 0.05.

Torsdag 17 november

Väldigt många resmil som avslutning

RESA I SVERIGE

Helsingborg passeras kl. 1.00, Halmstad kl. 2.20 och så landar vi i Göteborg kl. 03.50! Och jag som trodde att vi skulle få problem att hinna med vårt tåg kl. 6.00!

Väntsalen som inte var öppen när vi uppenbarade oss, öppnade 10 minuter senare. Vad bättre är, var att Pressbyrån öppnade för frukost redan kl. 5.00.

Tåget gick som sagt mot Stockholm kl. 6.00. Det var snabbtåg utan stopp och det var en kvart försenat till stora staden, alltså kl. 9.05. Runt kl. 10.15 var jag hemma i min lya efter senaste resan med buss 17 timmar, med tåg 3,15 timmar, med Tunnelbana 3 minuter, med buss igen 27 minuter samt med ”apostlahästar” 7 minuter!!!

Avslutning

Är skyldig sammanlagda resultatet av Gränspivocup i den ”lugna bussen” som följer här:

1 Roy Fransson	33 poäng
2 Hugo Isgren	25 ”
3 Maud Sundén	18 ”
4 Rune Carlsson	17 ”
Marie-Louise Lundgren	17 ”
6 Jan Dahlgren	14 ”
7 Raimo Salminen	13 ”
Ingemar Carlund	13 ”
9 Roland Natanaelsson	12 ”
10 Annika Björk	10 ”
Ingvar Braaten	10 ”
Elin Classon	10 ”

AVSLUTANDE LIMERICK

En legendarkille som under 30 år kuskat runt med höstöst i Europa
Till slut får nog av detta och istället vill sitta hemma och knopa
På gränser, i skogen, på hotellen och vid maten syntes han finnas
Det är en tid som han sedemera hemmavid kommer att minnas
Nu är det oåterkalleligen slut, tack Peo och även Ni andra – ja, allihopa!!!!

Gustavsberg i december 2011
Janne Dahlgren Nummer 7